

Voor goed nieuws over klimaatverandering is men blind

Posted on 16 oktober 2021 by Arnout Jaspers

Klimaatalarmisten claimen dat zij slechts verkondigen wat 'de wetenschap' heeft vastgesteld. Waarmee ze iedereen die kanttekeningen plaatst bij de aanstaande klimaatapocalyps proberen weg te zetten als malafide regendansleraren.

De selectieve waarneming van 'de wetenschap' die daarvoor nodig is, wordt van harte gefaciliteerd door de media. Het trommelvuur van berichten over ijskappen die elk moment kunnen instorten of verzurende oceanen waarin koraalriffen gaan oplossen als bruistabletten, bezorgt niet alleen menige burger een toekomstdepressie, maar zorgt er ook voor dat hele beroepsgroepen ernstig blikvernauwd raken.

Afname koudedoden veel groter dan toename warmtedoden

Neem nu die open brief die begin september in ruim tweehonderd medische tijdschriften gepubliceerd werd, waaronder *The Lancet*. Daarin luiden dit keer

medici de noodklok, en ze focussen vooral op één aspect: het aantal hittedoden onder 65-plussers zou door de opwarming van het klimaat de afgelopen twintig jaar al met vijftig procent zijn toegenomen.

Sceptici als Björn Lomborg maakten er korte metten mee: die stijging gaat vrijwel gelijk op met de toename van het aantal 65-plussers. Zo kun je ook beweren dat klimaatverandering dementie veroorzaakt.

Belangrijker is echter wat die bezorgde medici niet noemen: dat in een opwarmend klimaat de afname van het aantal koudedoden veel groter zal zijn dan de toename van het aantal hittedoden. Dat stond nota bene twee weken later in diezelfde *Lancet*. Voor 2019 was de schatting 1,34 miljoen doden door kou, en door hitte bijna vier keer zo weinig, 356.000 doden.

Mondiale opwarming bespaart energie

Over het realiteitsgehalte van zulke schattingen kun je natuurlijk ook weer discussiëren, maar waar het hier om gaat is de halfzijdige blindheid van al die zogenaamde klimaatexperts. Uit een studie in *Nature*, deze week, bleek trouwens dat de mondiale opwarming de mensheid energie gaat besparen: de extra elektriciteit voor airconditioning in warme streken weegt niet op tegen het verminderde stoken elders.

Betere toegang tot verwarming en airconditioning is trouwens een buitengewoon effectief middel tegen hitte- en koudedoden, en dat is vooral een kwestie van meer welvaart, ongeacht hoe goed we de klimaatverandering indammen.

Koraalrif kernpunt van alarmistisch evangelie

Zulke verschuivingen in de mortaliteit en het energieverbruik zijn trouwens klein vergeleken met de invloed van de verwachte bevolkingsgroei – die door klimaatalarmisten altijd gebagatelliseerd wordt. In het zicht van de klimaatapocalyps, zal de doorgewinterde alarmist nu zeggen, zijn dat allemaal maar details: hoe dan ook moeten we de opwarming ruim onder de 2 graden te houden, anders gaat deze eeuw 99% van de koraalriffen eraan, en joost mag weten welke andere kantelpunten het klimaat dan nog passeert.

Maar zelfs over deze kernpunten van het alarmistisch evangelie was er recent goed

nieuws. Zeer goed nieuws zelfs. Wat raar dat de media daar niet bol van stonden…. In Hawaïi hebben onderzoekers drie jaar lang grote aquaria met koraal en bijbehorende fauna (‘*mesocosms*‘) blootgesteld aan de opwarming en verzuring van het oceaanwater zoals die rond 2100 zou optreden als er van de energietransitie helemaal niets terecht komt. Een soort medische trial met koraal dus, inclusief controlegroep die niet ‘behandeld’ werd met opwarming of verzuring.

Koraal doorstaat opwarming en bijbehorende verzuring prima

Wat bleek: onder alleen opwarming floreert het koraal-ecosysteem juist beter dan nu. Verzuring op zich heeft wel een nadelig effect, maar dit wordt door de opwarming gecompenseerd. Hun conclusie is glashelder: ‘De riffen van de toekomst zullen ongetwijfeld verschillen van die van vandaag, maar in termen van algemene biodiversiteit, is een drastische achteruitgang in soortenrijkdom niet in overeenstemming met de resultaten van onze experimentele mesocosmossen. (…) Dit resultaat is in strijd met het huidige paradigma dat de combinatie van opwarming en verzuring additieve, of synergistische negatieve effecten heeft op de biodiversiteit en het functioneren van het rif.’

Laat even tot je doordringen wat hier staat: het koraal, dit getroubleerde troetelkind van de klimaatverandering, dat eind deze eeuw voor 99% zou afsterven, blijkt die opwarming en bijbehorende verzuring prima te doorstaan! Kilometers kopij en oeverloze zendtijd zijn de afgelopen jaren gewijd aan de catastrofe die ons te wachten staat als de opwarming niet in de kiem gesmoord wordt. Want koraalriffen bevatten een kwart van de mariene biodiversiteit, zijn kraamkamers voor vissen die miljarden mensen van dierlijk eiwit voorzien, en tot overmaat van ramp zouden al die snorkelbedrijfjes failliet gaan.

Kantelpunten: ineens valt de Golfstroom weg

Maar blijkbaar was deze doemprofetie nooit eerder grondig experimenteel onderzocht.

Weliswaar is wetenschap nooit af, dus ook op dit onderzoek zal wel kritiek komen, en ongetwijfeld gaan anderen nu proberen dit onderzoek te herhalen om het te weerleggen. Maar het is wetenschappelijk nieuws van hetzelfde kaliber als het Nijmeegse onderzoek uit 2017 dat claimde dat de hoeveelheid vliegende insecten

met driekwart was afgenomen. Dat nieuws ging als 'het insectenarmageddon' in een paar dagen de hele wereld over, en vergeleken daarmee is de mediastilte over dit koraalonderzoek oorverdovend.

Als onderzoek aantoont dat een natuurlijk systeem in de praktijk behoorlijk goed bestand is tegen klimaatverandering, hebben de doemprofeten altijd nog de zogeheten kantelpunten achter de hand. Het mag dan wel zo lijken, is het paradigma, dat zulke systemen flexibel reageren op veranderingen, maar zodra de verstoring door klimaatverandering een onzichtbare grens passeert, kantelt het hele systeem onherroepelijk naar een radicaal andere toestand. Heel het Amazonewoud zal in een paar jaar verdorren tot savanne, de Golfstroom zal ineens stilvallen, hele ijskappen zullen ineens in zee schuiven.

Science: ecosystemen zijn helemaal niet zo kwetsbaar

Kantelpunten zijn in 2001 op de kaart gezet door de Nederlander Martin Scheffer, en het concept is sinsdien mateloos populair geworden in de ecologie en de klimaatwetenschap. Maar in de praktijk zijn zulke kantelpunten alleen waargenomen in kleine, biologisch armoedige meertjes.

Waar het echte voortschrijdend inzicht heengaat is voorspelbaar: in een uitgebreide review in *Science* wordt nu zowel op basis van waarnemingen als theoretisch aangetoond, dat ecosystemen in de echte wereld helemaal niet zo kwetsbaar zijn. Waar het op neerkomt, is dat zulke catastrofale kantelpunten een artefact zijn van veel te simplistische wiskundige modellen. Ook dit is 'de wetenschap' die spreekt. De hierboven aangehaalde studies staan allemaal in dezelfde peer-reviewde, hoog aangeschreven tijdschriften als de meer zorgwekkende onderzoeken die, lekker apocalyptisch geframed, wél op de talkshowtafels belanden. Dat er ooit een volwassen wetenschapsprogramma op tv komt dat dit bredere, en veel hoopgevender perspectief laat zien, zal wel een utopie blijven.